

A Rockmaraton legidősebb, meg a legfiatalabb pénteki résztvevője között mintegy hatvan év lehetett. Ami azért érdekes, mert ezek szerint lesz utánpótlás. Szóval a buli folytatódik, mellbevágó a hangerő, mint volt az Akela koncertjén (képünkön) is.

A tegnapi program rendben lement, az érdeklődés hatalmas volt.

Akadtt móka és kacagás, minden jól szólt, ebből talán még a kertvárosiaknak is jutott. De hamarosan vége lesz a támadásnak, szombaton utoljára azért még ígértek egy jelentősnek nevezhető csapást a szervezők.

Az egykori pokolgépes frontember, Kalapács József bemelegítésnek tényleg tökéletesnek tűnt. Az „Elátkozott nemzedék” képviselői mindenesetre élvezték a „megmozdulást”. De mindez még csak laza felvezetése volt a későbbi történéseknek.

Amíg úgy este hét tán, fél nyolc körül megkezdődött az átszerelés, „látványos” programra szólította fel a színpadmester a rockereket. „Mindenki menjen a szomszéd sátorba, mert ott vizes pólós versenyt rendeznek. Aki nem takarodik oda, az nem szereti a lányokat!”

Ez utóbb mondatnál más kifejezést használt, de azt meg nehezen tűri a billentyűzet, ezért maradjunk ennél a változatnál. Amúgy az est egyik leggyengébb „fellépése” volt, aminek az lett a vége, hogy öt hölgy előbb lelocsolta egymást, majd a siker reményében ledobták magukról a felsőt. Nem a látvány tűnt csúnyának, inkább az egész procedúra. Olyan volt, mint a lóvásár. Sebaj, végül hárman már most megnyerték a következő évi belépőjüket, a 2012-es fesztiválra.

Az úr, aki a széken ül, talán már Woodstock-ban is ott volt

„Sok, sok, sok, akelások!” Szólt a hívójel a nagyszínpadról. Össze is verődött megint a tömeg, egy kis barát pogózásra, a hangfalak előtt. Az Akela, a farkasok meg nyomták rendesen, „izomból”. Eközben azért a punkok sem pihentek, a Prosectura az egyik kisebb sátorban „osztotta” az észet. Még azt is kétségbe vonták, voltak-e a Holdon?

Azért az jó, hogy bárki, bárhogyan nézhet ki, a Malomvölgyben az semmit sem számít. Magángy! De azért feltűnően senkit sem illik figyelni. Pedig lenne mit! Egy fiatal fruska, „mindent tagadó, lázadó”, szögekkel kivert övben, farmerban, fekete pólóban, akár a helyi szépségverseny győztese is lehetne. Bár azért a rajta, hátul lévő bilincs, mint kényszerítőeszköz, egy kissé óvatosságra int. Meg aztán minek ide kényszer? Egy

másik fűzős bombázónak is akad baja. Túl magas, vagy sokan alacsonyak hozzá. Hol vannak ilyenkor a PVSK férfi kosarasai?

Na de ne kalandozzunk el! A Pokolgéppel minden rendben lenne. Csupán azért sántít a műsoruk, mert a Kalapács zenekar, órákkal ezelőtt néhány nagy nótájukat már elpengette. De nem árt az ismétlés, más felállásban is pompásan szólt a muzsika.

A csúcsnak, péntekről szombatra váltva az Ossian számított. Addigra már mindenki megfelelő hangulatba került. A tömeg együtt csápol, ringatózott a csapattal. Érdeemes volt kivárni, bárki hamarabb hazament, netán elájult, az vessen magára. Bár azért akinek egy cseppnyi ész szorult a fejébe, az megvárta a végét.

Ha most ehhez még hozzátesszük, miszerint mára Nagy Feró, Földes „Hobo” László

, meg

Deák „Bill” Gyula

is jelezte érkezését, akkor a zárás mindent megkoronázhat.

Mert amúgy „Bill, a király”, mint minden tájékozott tudja.